

Barbora Kramářová, *Festival francouzského filmu v České republice*, České Budějovice 2013, 68 s. (bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek oponenta bakalářské práce

Barbora Kramářová si ve své bakalářské práci kladla za cíl zmapovat historii Festivalu francouzského filmu v České republice a analyzovat jeho poslední ročník. Práce je velmi přehledně strukturována a skládá se ze dvou proporcčně stejně velkých částí: v první z nich (s. 10-28) se autorka věnuje historii prvních čtrnácti ročníků festivalu, v druhé (s. 29-45) pak především přibližuje program posledního z nich.

Při koncipování své stati se Barbora Kramářová opírá o tištěné katalogy 13. a 15. Festivalu francouzského filmu, články z denního tisku a některé internetové zdroje. Pracuje přitom popisnou metodou. Právě v nedostatku interpretace spatřuji největší problém předložené bakalářské práce. Část věnovaná historii festivalu přináší pouze základní údaje o místech konání jednotlivých ročníků, informace o některých doprovodných akcích a seznam promítaných filmů. V kapitole, v níž se autorka podle svých slov pokusila o analýzu programu patnáctého ročníku této filmové přehlídky (s. 7) nalezneme stejné informace rozšířené o stručné představení zúčastněných filmů. O analýzu se rozhodně nejedná. Její práce má daleko spíše charakter spolehlivé příručky o filmech promítaných během patnácti let konání festivalu. To je však dle mého soudu na bakalářskou práci žalostně málo. Zpracovávané téma přitom k interpretaci doslova vybízí. Je škoda, že si autorka nepoložila například otázku po kritériích či metodice výběru filmů, které jsou každoročně v Praze a dalších českých městech během festivalu promítány. Neptala se však ani po tom, jak jsou tyto filmy přijímány českými diváky a zdali se díky festivalu současná francouzská kinematografie skutečně dostává do povědomí české veřejnosti. Zajímalo by mne například, jestli lze případný zájem české veřejnosti o francouzské filmy skutečně přičítat současné produkci. Je totiž možné, že je ovlivněn oblibou, které se u nás těšily a dosud těší francouzské filmy 50. - 80. let 20. století. Pro bakalářskou práci by jistě bylo přínosem, kdyby se autorka pokusila představit obdobné festivaly, které se konají v zahraničí. Festival francouzského filmu se pořádá rovněž v dalších zemích střední a východní Evropy. Bylo by proto žádoucí, pokud by se Barbora Kramářová namísto shánění informací o obsahu filmů posledních ročníků zaměřila na jejich komparaci a zjistila, zdali se tyto přehlídky od sebe nějak liší. Žádnou z těchto otázek a bohužel ani jiné si však Barbora Kramářová ve své stati nekladla.

Přestože právě schopnost interpretovat sesbíraná data, by měla být základním hodnotícím kritériem každé kvalifikační práce, slušná jazyková úroveň textu a uspokojivě provedená heuristika pramenů mne vedou k tomu, abych stať Barbory Kramářové ještě doporučil k obhajobě a hodnotil stupněm „*dobře*“.

České Budějovice 28. 5. 2013

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.